

תת"ע 1862/06/13 - מדינת ישראל נגד עטייה אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 1862-06-13 מדינת ישראל נ' עטייה אברהם
15 ינואר 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
עטייה אברהם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ברנע

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

1. נהיגה כשתוקף הרישיון פקע (ביום 7.10.04) וחלפו למעלה מ-6 חודשים, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
2. אי ציות לתמרור 815 שסומן על הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם הודה כי נהג כאשר תוקף רישיון נהיגתו פקע וכפר באישום השני, בכך שעבר על השטח המסומן בכביש.

מטעם התביעה העיד **רס"ל לוי רותם חדד (להלן: "עד התביעה")** אשר ערך את טופס ההזמנה לדין **(ת/1)**. העד

ציין כי עמד סטטי מחוץ לניידת המשטרה כשפניו לכיוון התנועה הנעה מצפון. העד הוסיף כי במקום שטח הפרדה (815) המסומן היטב על הכביש באופן הברור לעין אשר מפריד בין שלושת הנתיבים לנסיעה ישר, ל-מתחם תחנת דלק. העד הבחין בנאשם מגיע בנסיעה בנתיב המוביל אל תחנת הדלק, מצפון, וסוטה שמאלה לנתיב שלצידו (הימני משלושת הנתיבים) תוך שהוא חוצה את הסימון 815 שעל הכביש, לרוחבו. העד ציין כי מזג האוויר היה נאה, אור יום והראות היתה טובה.

הנאשם אשר בחר להעיד, העיד כי נסע בנתיב הימני ולא התכוון להיכנס לתחנת הדלק. כאשר הבחין בשטח ההפרדה המסומן על הכביש היה זה כאשר הגיע ל"ישורת" בסיום העליה בכביש. לטענת הנאשם לא ניתן להבחין בשטח ההפרדה ממרחק, אלא רק בסיום העליה. הנאשם העיד כי הבחין בשטח ההפרדה כאמור, ממרחק קצר של 10-15 מטרים לערך ומיד לאחר שהבחין, סטה עם רכבו ועבר לנתיב השמאלי שלצדו. הנאשם הודה כי יתכן ועלה עם הגלגלים הקדמיים שברכב, על אי התנועה שבכביש. לטענת הנאשם שוטר אחר הורה לו לעצור בצד הדרך ועד התביעה רק התבקש לרשום את טופס ההזמנה לדין.

דין

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים הנני נותנת אמון מלא בגרסת המאשימה ושוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לעניין תוקף רישיון הנהיגה - הודה הנאשם במיוחס לו כאמור לעיל.

אי ציות לתמרור 815 שסומן על הכביש-

עד התביעה ציין במפורש כי הבחין בביצוע העבירה ואף תאר במפורט את מסלול נסיעת הנאשם.

כך ציין בת/1: **"הרכב הנ"ל הגיע מכיוון צפון בנסיעה על נתיב פניה ימינה לתחנת הדלק וסוטה שמאלה לנתיב הימני תוך שהוא חוצה את ה815 לרוחבו"** .

עדויות של העד בבית המשפט לא נסתרה וכך העיד: **"אתה עברת עם 4 הגלגלים על אי התנועה. מהמקום שאני עומד, אני רואה את הרכבים שעוברים רק עם 4 גלגלים. אני עומד בזווית כזו, כדי להסיר את הספק" (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 13-14).**

עד התביעה ציין כי מהמקום בו הוא עומד ניתן לראות רק את הרכבים הסוטים לנתיב המקביל ועוברים על שטח ההפרדה (ראה עמוד 2 לפרוטוקול שורות 7-9).

העד הוסיף וציין כי **"הנאשם הזה עבר את שטח ההפרדה לרוחבו, מהנתיב ימינה לרוחב, נתיב ימני קיצוני שבכביש לנתיב שמאלי שלידו והמשיך ישר ולא נכנס לת. הדלק" (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 10-11).**

עד התביעה אף השיב לשאלת הנאשם והעיד כי הוא שאכף ביצוע עבירה זו והוא שביצע את כל הפעולות (ראה עמוד 2 לפרוטוקול שורה 29).

מצאתי את עדותו של עד התביעה ברורה, אמינה ועקבית. לא כך עדות הנאשם.

הנאשם טען בעדותו הראשית בבית המשפט כי לא נתכוון להיכנס אל תחנת הדלק (עמוד 3 לפרוטוקול שורה 15, עמוד 5 שורה 15). ואילו במועד המענה לכתב האישום, בדיון מיום 15.7.13, ציין הנאשם כי "**רציתי להיכנס לתחנת דלק- והתחרטתי**".

זאת ועוד, בבית המשפט העיד כי הבחין בשטח ההפרדה שעל הכביש ממרחק קצר מאוד "**ראיתי את אי התנועה ממרחק קצר מאד של אולי 10-15 מ'**" (עמוד 3 לפרוטוקול שורה 19, עמוד 5 שורה 17). ואילו במועד המענה לכתב האישום אמר: "**ראיתי את שטח הפרדה מרחוק**".

לא זו אף זו, בלב הנאשם עצמו עולה הספק והוא הודה כי יתכן וביצע את העבירה. וכך העיד: "**כשראיתי אותו** (את שטח הפרדה- ט.א.ג.) **מיד ירדתי, אולי נגעתי עם הגלגלים הקדמיים באי התנועה, כי זה היה מרחק קצר מאד, גם בזה אני בספק אבל אולי**" (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 20-21).

סוף דבר

לאחר ששמעתי גרסאות הצדדים, לאור האמור לעיל, הנני מעדיפה גרסתו ברורה והעקבית של עד התביעה.

לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, הנני מוצאת את הנאשם אשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות כדלקמן:

עמוד 3

1. נהיגה כשתוקף הרישיון פקע (ביום 7.10.04) וחלפו למעלה מ-6 חודשים, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. אי ציות לתמרור 815 שסומן על הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ב"כ המאשימה עותרת להשית על הנאשם עונשים של מאסר מותנה, פסילה על תנאי, פסילה בפועל וקנס.

ב"כ המאשימה הגישה גליון הרשעות של הנאשם לפיו החזיק ברישיון נהיגה משנת 97 וצבר לחובתו 45 הרשעות.

הנאשם בטיעונו לעונש, ביקש מבית המשפט שלא לפסול את רישיון נהיגתו, הוא ציין כי הוא התגורר בעבר בארצות הברית, הגיע לארץ בעקבות מחלת אשתו, וכיום נוכח חובות בלשכת ההוצל"פ וצו עיכוב היציאה מהגבלה על רישיון הנהיגה, אינו יכול לצאת מן הארץ ואינו יכול לחדש רישיונו נוכח החובות.

הנאשם ציין כי עבד כנהג מונית במשך 10 חודשים וזאת על אף וידע כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף. לדברי הנאשם, הוא לא מסכן איש.

דין -

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לשתי העבירות במאוחד, לאור נסיבות בצוע העבירות על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים עד 9 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 76, צבר לחובתו 45 הרשעות קודמות. מדובר בעבר מכביד וחמור מכך כי הנאשם אינו משכיל להבין כי כאשר הוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף ואף מסיע נוסעים בשכר, הוא מסכן את עצמו, את נוסעיו ואת משתמשי הדרך האחרים. מדובר בתקופה ארוכה בה הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע עוד בשנת 2004 דהיינו לפני כעשר שנים. לא זו אף זו, הנאשם אף בצע עבירה נוספת כאשר הוא לא ציית לתמרור 815 שסומן על

הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1800 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.2.14 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים .

מאחר והנאשם אינו מחזיק ב רישיון נהיגה תקף, אין צורך בהפקדה.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים

וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים או נהיגה פסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאווי, שופטת

סיגי